

Byla C-232/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. balandžio 12 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Landgericht Ravensburg (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. kovo 19 d.

Ieškovai:

CR

AY

ML

BQ

Atsakovai:

Volkswagen Bank GmbH

Audi Bank

Pagrindinės bylos dalykas

Vartojimo kredito sutartis – Privaloma informacija – Direktyva 2008/48/EB – Teisė atsisakyti sutarties – Teisės atsisakyti sutarties netekimas – Piktnaudžiavimas teise atsisakyti sutarties – Vartotojo pareiga iš anksto įvykdyti prievolę, po pranešimo apie sutarties atsisakymą grąžinant gautas prekes – Vieno teisėjo teisė pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Dėl teisėtumo fikcijos pagal EGBGB [*Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche* (Civilinio kodekso įvadinis įstatymas, toliau – EGBGB)] 247 straipsnio 6 § 2 dalies trečią sakinį, 12 § 1 dalies trečią sakinį

a) Ar EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies trečias sakiny s ir 247 straipsnio 12 § 1 dalies trečias sakiny s, kiek juose Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies p punkto reikalavimams prieštaraujančios sutarties sąlygos pripažįstamos atitinkančiomis EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies pirmo ir antro sakinių reikalavimus bei EGBGB 247 straipsnio 12 § 1 dalies antro sakinio 2 punkto b papunkčio reikalavimus, yra nesuderinami su Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies p punktu ir 14 straipsnio 1 dalimi?

Jeigu taip:

b) Ar iš Sąjungos teisės, visų pirma iš Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies p punkto ir 14 straipsnio 1 dalies, išplaukia, kad EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies trečias sakiny s ir 247 straipsnio 12 § 1 dalies trečias sakiny s negali būti taikomi tiek, kiek juose Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies p punkto reikalavimams prieštaraujančios sutarties sąlygos pripažįstamos atitinkančiomis EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies pirmo ir antro sakinių reikalavimus bei EGBGB 247 straipsnio 12 § 1 dalies antro sakinio 2 punkto b papunkčio reikalavimus?

Neatsižvelgiant į atsakymus į pirmojo klausimo a ir b punktus:

2. Dėl privalomos informacijos pagal kad Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalį

a) Ar Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies p punktas turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutartyje nurodytiną dienos palūkanų dydis aritmetiškai turi išplaukti iš sutartyje nurodomos sutartos kredito palūkanų normos?

b) Dėl Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies r punkto:

aa) Ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad kredito sutartyje pateikiama informacija apie išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtiną išankstinio grąžinimo kompensaciją turi būti tokia tiksli, kad vartotojas galėtų bent apytikriai apskaičiuoti kompensacijos, kurią privalės sumokėti nutraukdamas sutartį anksčiau nustatyto termino, dydį?

(jeigu į šio klausimo aa papunktį būtų atsakyta teigiamai)

- bb) Ar Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies r punktui ir 14 straipsnio 1 dalies antram sakiniui prieštarauja nacionalinės teisės norma, kurioje nustatyta, kad, nepateikus visos informacijos, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalies r punktą, sutarties atsisakymo laikotarpis vis vien prasideda nuo sutarties sudarymo momento, o kredito davėjas tik netenka teisės į kompensaciją kredito išankstinio grąžinimo atveju?

Jeigu bent į vieną iš pirmesnių antrojo klausimo a arba b punktų būtų atsakyta teigiamai:

- c) Ar Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad sutarties atsisakymo laikotarpis prasideda tik tuomet, kai informacija, numatyta Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalyje, buvo pateikta visa ir teisingai?

Jeigu ne:

- d) Kokie pagrindiniai kriterijai lemia, kad sutarties atsisakymo laikotarpis prasideda nepaisant to, kad nebuvo pateikta visa informacija arba buvo pateikta neteisinga informacija?

Jeigu į pirmesnius pirmojo klausimo a punktą ir (arba) vieną iš antrojo klausimo a arba b punktų būtų atsakyta teigiamai:

3. Dėl Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytos teisės atsisakyti sutarties netekimo:

- a) Ar gali būti prarasta Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta teisė atsisakyti sutarties?

Jeigu taip:

- b) Ar netekimas – tai teisės atsisakyti sutarties apribojimas laiko atžvilgiu, kuris turi būti nustatytas parlamento priimtame įstatyme?

Jeigu ne:

- c) Ar teisės netekimas (subjektyviu aspektu) galimas tik tuo atveju, kai vartotojas žinojo apie savo tebeegzistuojančią teisę atsisakyti sutarties arba kai nežinojo apie ją dėl savo paties didelio aplaidumo ir todėl atsakomybė už nežinojimą tenka jam pačiam? Ar tai taikoma ir pasibaigusią sutarčių atveju?

Jeigu ne:

- d) Ar taisyklių, reglamentuojančių teisės atsisakyti sutarties netekimą, taikymas pagal sąžiningumo principą prieštarauja kredito davėjo galimybei Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio b punkte nurodytą informaciją kredito gavėjui pateikti vėliau, tokiu būdu inicijuojant sutarties atsisakymo laikotarpio pradžią? Ar tai taikoma ir pasibaigusiu sutarčių atveju?

Jeigu ne:

- e) Ar tai suderinama su įtvirtintais tarptautinės teisės principais, kurių Vokietijos teismas privalo laikytis pagal *Grundgesetz* (Pagrindinis įstatymas)?

Jeigu taip:

- f) Kaip teisę taikantis Vokietijos subjektas turėtų išspręsti privalomų tarptautinės teisės reikalavimų ir Teisingumo Teismo reikalavimų koliziją?

4. Dėl prielaidos, kad vartotojo turima Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta teise atsisakyti sutarties piktnaudžiaujama:

- a) Ar naudojantis Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta teise atsisakyti sutarties gali būti piktnaudžiaujama šia teise?

Jeigu taip:

- b) Ar prielaida, kad teise atsisakyti sutarties piktnaudžiaujama, yra teisės atsisakyti sutarties ribojimas, kuris turi būti nustatytas parlamento priimtame įstatyme?

Jeigu ne:

- c) Ar daryti piktnaudžiavimo teise atsisakyti sutarties prielaidą (subjektyviu aspektu) galima tik tuomet, kai vartotojas žinojo apie savo tebeegzistuojančią teisę atsisakyti sutarties arba kai nežinojo apie ją dėl savo paties didelio aplaidumo? Ar tai taikoma ir pasibaigusiu sutarčių atveju?

Jeigu ne:

- d) Ar kredito davėjo galimybė informuoti kredito gavėją vėliau, kaip tai numatyta Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio b punkte, ir taip inicijuoti sutarties atsisakymo laikotarpio pradžią pagal sąžiningumo principą yra kliūtis daryti piktnaudžiavimo teise atsisakyti sutarties prielaidą? Ar tai taikoma ir pasibaigusiu sutarčių atveju?

Jeigu ne:

- e) Ar tai suderinama su įtvirtintais tarptautinės teisės principais, kurių Vokietijos teismas privalo laikytis pagal *Grundgesetz* (Pagrindinis įstatymas)?

Jeigu taip:

- f) Kaip teisę taikantis Vokietijos subjektas turėtų išspręsti privalomų tarptautinės teisės reikalavimų ir Teisingumo Teismo reikalavimų koliziją?

Neatsižvelgiant į tai, kaip bus atsakyta į pirmesnius pirmąjį–ketvirtąjį klausimus:

5. a) Ar su Sąjungos teise suderinama tai, kad pagal nacionalinę teisę sudarytos kredito sutarties, kuri susieta su pirkimo–pardavimo sutartimi, atveju, kai vartotojas veiksmingai pasinaudoja teise atsisakyti sutarties pagal Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalį:
- aa) vartotojo reikalavimas, kad kredito davėjas grąžintų sumokėtas paskolos įmokas, tampa vykdytinu tik tuomet, kai jis kredito davėjui perdavė įsigytą daiktą arba pateikė įrodymą, kad išsiuntė daiktą kredito davėjui?
- bb) vartotojo ieškinys dėl *jo sumokėtų paskolos įmokų grąžinimo po to, kai įsigytas daiktas buvo grąžintas*, atmetinas kaip nepagrįstas, jei kredito davėjas nepavėlavo patvirtinti, kad priėmė įsigytą daiktą?

Jeigu ne:

- b) Ar remiantis Sąjungos teise galima daryti išvadą, kad a punkto aa papunktyje ir (arba) a punkto bb papunktyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos yra netaikytinos?

Neatsižvelgiant į tai, kaip bus atsakyta į pirmesnius pirmąjį–penktąjį klausimus:

6. Ar ZPO [*Zivilprozessordnung* (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO)] 348a straipsnio 2 dalies 1 punktas, kiek jis susijęs ir su nutarčių dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimu pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą, yra nesuderinamas su nacionalinių teismų teise teikti prašymus priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą ir todėl neturi būti taikomas priimant nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą?

Nurodomi Sąjungos teisės aktai

2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (toliau –

Direktyva 2008/48), visų pirma 10 straipsnio 2 dalies p ir r punktai bei 14 straipsnio 1 dalis

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Grundgesetz (Pagrindinis įstatymas, toliau – GG), visų pirma 25 straipsnis

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (Civilinio kodekso įvadinis įstatymas, toliau – EGBGB), 247 straipsnio 3 §, 6 §, 7 § ir 12 § (atitinkamų aplinkybių metu galiojusi redakcija)

Bürgerliches Gesetzbuch (Civilinis kodeksas, toliau – BGB), visų pirma 242, 273, 274, 293, 294, 295, 322, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492, 495 ir 502 straipsniai bei (susiję su ketvirtąja byla) BGB 346 straipsnio 1 dalis, 348 straipsnis vietoj naujos redakcijos 357 straipsnio 1 ir 4 dalių

Zivilprozessordnung (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO), 348a straipsnis

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su keturiais skirtingais atvejais.
- 2 Kaip ir prašymuose priimti prejudicinį sprendimą bylose C-33/20, C-155/20, C-187/20, C-336/20, C-38/21 ir C-47/21, atitinkami ieškovai su banku atsakovu sudarė paskolos sutartį dėl tam tikros sumos, kuri buvo tikslingai numatyta asmeniniam naudojimui skirtam automobiliui įsigyti. Ieškovai automobilių salonui sumokėjo pradinę įmoką, o likusią pirkimo kainos dalį finansavo iš atitinkamos paskolos, papildomai sumokėdami už įmokų apsaugos draudimą. Paskolos sutartyse buvo nustatyta, kad paskolos sumą ieškovai privalo grąžinti mokėdami vienodas tam tikro dydžio x mėnesines įmokas ir tam tikro dydžio galutinę įmoką. Rengiant ir sudarant paskolos sutartis, atitinkami atsakovai bendradarbiavo su atitinkamais automobilių salonais, kurie veikė kaip paskolų teikimo tarpininkai. Ieškovai reguliariai mokėjo sutartas įmokas, tačiau atšaukė savo valią sudaryti paskolos sutartį.
- 3 Dėl galimos išankstinio grąžinimo kompensacijos tuo atveju, jeigu paskola grąžinama anksčiau laiko, pirmoje, antroje ir trečioje bylose kiekvienoje paskolos sutartyje buvo numatyta:

„Tiesiogiai su išankstiniu grąžinimu susijusiai žalai atlyginti bankas gali pareikalauti atitinkamos išankstinio grąžinimo kompensacijos, jeigu įstatyme nėra draudžiama apskaičiuoti išankstinio grąžinimo kompensaciją.

Bankas apskaičiuoja žalą pagal vadinamąjį aktyvų ir pasyvų metodą, kurį taikant visų pirma atsižvelgiama į:

- pasikeitusias palūkanų normas,

- paskolos pinigų srautus, dėl kurių susitarta iš pradžių, banko negautą pelną,
- su išankstiniu grąžinimu susijusias administracines išlaidas (tvarkymo mokestis) ir
- rizikos ir valdymo išlaidas, sutaupytas dėl išankstinio grąžinimo.

Taip apskaičiuota išankstinio grąžinimo kompensacija, jei yra didesnė, sumažinama iki mažesnės iš šių dviejų sumų:

- 1 procentas arba, jei laikotarpis nuo išankstinio grąžinimo iki sutarto grąžinimo yra trumpesnis nei vieni metai, 0,5 procento iš anksto grąžintos sumos,
- skolinimosi palūkanų, kurias paskolos gavėjas būtų sumokėjęs per laikotarpį nuo išankstinio grąžinimo iki sutarto grąžinimo, suma.“

4 Ketvirtoje byloje ši sąlyga suformuluota taip:

„Tiesiogiai su išankstiniu grąžinimu susijusiai žalai atlyginti bankas gali pareikalauti atitinkamos išankstinio grąžinimo kompensacijos.

Bankas apskaičiuoja žalą pagal „Bundesgerichtshof“ (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nustatytas pagrindines finansinės matematikos taisykles, kuriose atsižvelgiama visų pirma į:

- pasikeitusias palūkanų normas,
- paskolos pinigų srautus, dėl kurių susitarta iš pradžių, banko negautą pelną,
- su išankstiniu grąžinimu susijusias administracines išlaidas (tvarkymo mokestis), ir
- rizikos ir valdymo išlaidas, sutaupytas dėl išankstinio grąžinimo.

Taip apskaičiuota išankstinio grąžinimo kompensacija, jei yra didesnė, sumažinama iki mažesnės iš šių dviejų sumų:

- 1 procentas arba, jei laikotarpis nuo išankstinio grąžinimo iki sutarto grąžinimo yra trumpesnis nei vieni metai, 0,5 procento iš anksto grąžintos sumos,
- skolinimosi palūkanų, kurias paskolos gavėjas būtų sumokėjęs per laikotarpį nuo išankstinio grąžinimo iki sutarto grąžinimo, suma.“

5 Pirmoje, antroje ir trečioje bylose pranešimo apie sutarties atsisakymą momentu atitinkamos paskolos dar nebuvo iki galo grąžintos, ketvirtoje byloje paskola jau buvo grąžinta.

- 6 Pirmoje ir trečioje byloje ieškovai pasiūlė atitinkamiems atsakovams pagal principą „vienas už vieną“ atsiimti transporto priemonę, gražinant jiems sumokėtas įmokas. Ketvirtoje byloje ieškovas ieškinyje *expressis verbis* pasiūlė atsakovui perduoti jam transporto priemonę jos buveinės adresu. Antroje byloje informacijos apie tai nepateikta.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 Ieškovai laikosi nuomonės, kad jų pranešimai apie sutarties atsisakymą yra galiojantys, nes sutarties atsisakymo laikotarpis dėl nepakankamai pateiktos privalomos informacijos neprasisėdėjo. Atsakovai mano, kad pateikė visą informaciją nustatyta tvarka, o teisei atsisakyti sutarties yra suėjęs senaties terminas.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 8 Ar ieškiniai bus patenkinti, priklauso nuo to, ar paskolos sutarčių atsisakymas buvo galiojantis ir ar, jei taikoma, atsakovai gali reikšti prieštaravimus, remdamiesi tuo, kad ieškovai neteko teisės atsisakyti sutarties ar neleistinai piktnaudžiauja šia teise.
- 9 Dėl prejudicinių klausimų prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas konkrečiai nurodo:
- 10 Dėl pirmojo klausimo a ir b punktų: prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo paaiškinimai dėl šių klausimų iš esmės atitinka paaiškinimus, susijusius su prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-47/21 pirmojo klausimo a ir b punktais. Šiuo klausimu daroma nuoroda į prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-47/21 santraukos 15–24 punktus.
- 11 Dėl antrojo klausimo a punkto (kredito palūkanų norma): paaiškinimai dėl šio klausimo iš esmės atitinka paaiškinimus, susijusius su prašymo priimti prejudicinį sprendimą bylose C-38/21 ir C-47/21 antrojo klausimo a punktu. Šiuo klausimu daroma nuoroda į prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-38/21 santraukos 14–16 punktus.
- 12 Dėl antrojo klausimo b punkto: antrojo prejudicinio klausimo b punkto aa papunktyje pateikiamas klausimas, kuriuo klausiama, kiek tiksliai turi būti informacija apie išankstinio gražinimo kompensaciją; šis klausimas buvo užduotas ir prašymuose priimti prejudicinį sprendimą bylose C-155/20 (antrasis klausimas) bei C-187/20 (ketvirtojo klausimo a punktas), tačiau šiame prašyme formuluojamas tikslingiau. Abiejose minėtose bylose buvo klausiama, ar būtina nurodyti konkretų, vartotojui suprantamą išankstinio paskolos gražinimo atveju mokėtinos išankstinio gražinimo kompensacijos apskaičiavimo metodą, kad vartotojas galėtų bent apytiksliai apskaičiuoti kompensacijos, kurią privalės sumokėti nutraukdamas sutartį anksčiau nustatyto termino, dydį.

- 13 Šiame prašyme klausiama tik to, ar kredito sutartyje pateikiama informacija apie išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtiną išankstinio grąžinimo kompensaciją turi būti tokia tiksli, kad vartotojas galėtų bent apytiksliai apskaičiuoti kompensacijos, kurią privalės sumokėti nutraukdamas sutartį anksčiau nustatyto termino, dydį. Kadangi pagal Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies r punktą informacija apie kredito davėjo teisę į kompensaciją bei informacija apie šios kompensacijos apskaičiavimo būdą turi būti pateikta aiškiai ir glaustai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad ši informacija turi būti tokia tiksli, jog vartotojas galėtų bent apytiksliai apskaičiuoti galimos kompensacijos dydį. Todėl tokia nuoroda į apskaičiavimui įtakos turinčius veiksnius, į kuriuos pagal jurisprudenciją reikia atsižvelgti nustatant išankstinio grąžinimo kompensaciją, kaip antai pateikta pirmiau minėtose išankstinio grąžinimo kompensaciją reglamentuojančiose sąlygose, atrodo nepakankamai tiksli.
- 14 Jeigu į antrojo klausimo b punkto aa papunktį būtų atsakyta teigiamai, kyla klausimas, ar iš to logiškai išplaukia, kad jeigu informacija apie išankstinio grąžinimo kompensacijos dydį yra nepakankamai tiksli, sutarties atsisakymo laikotarpis neprasideda ir jo pradžia gali būti inicijuota tik pateikiant šią informaciją vėliau (antrojo klausimo b punkto bb papunktis). Į šį klausimą nacionalinėje jurisprudencijoje ir teisinėje literatūroje atsakoma skirtingai.
- 15 *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, toliau – BGH) mano, kad nepakankamos informacijos apie išankstinio grąžinimo kompensacijos apskaičiavimą atveju vienintelė sankcija yra tai, kad pagal BGB 502 straipsnio 2 dalies 2 punktą netenkama teisės į šią kompensaciją. BGH manymu, informacijos apie išankstinio grąžinimo kompensaciją atveju taikytina išimtis iš teisės aktų leidėjo reglamentavimo koncepcijos, pagal kurią, jeigu nepateikiama visa informacija, sutarties atsisakymo laikotarpio pradžia gali būti inicijuota tik pateikiant šią informaciją vėliau. Informacijos apie išankstinio grąžinimo kompensaciją atveju pateikti informaciją vėliau nėra prasmės, nes tai padarius teisė į išankstinio grąžinimo kompensaciją iš naujo neatsiranda, o teisės į išankstinio grąžinimo kompensaciją netekimas yra pakankamai veiksminga, proporcinga ir atgrasanti sankcija, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2008/48 23 straipsnį. BGH taip pat pažymi, kad nėra erdvės pagrįstoms abejonėms dėl šio požiūrio teisingumo.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad ši jurisprudencija nesuderinama su Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies r punktu ir 14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktu, nes valstybės narės, sprendamos sutarties atsisakymo laikotarpio pradžios klausimą, dėl Sąjungos teisėje nustatyto visiško suderinimo neturi teisės nukrypti nuo direktyvos. Bet jeigu teisės aktų leidėjui draudžiama nacionalinėje teisėje laikotarpio pradžia taikyti ne tokias griežtas sąlygas kaip numatytos direktyvoje, nacionaliniams teismams tą daryti draudžiama juo labiau.

- 17 Dėl antrojo klausimo c ir d punktų: šie klausimai atitinka prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-38/21 antrojo klausimo d ir e punktus.
- 18 Dėl trečiojo klausimo a–f punktų (teisės atsisakyti sutarties netekimas) ir ketvirtojo klausimo a–f punktų (piktnaudžiavimas teise): prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo paaiškinimai atitinka paaiškinimus, susijusius su prašymu priimti prejudicinį sprendimą bylose C-38/21 ir C-47/21 trečiojo klausimo a–f punktais ir ketvirtojo klausimo a–f punktais. Šiuo klausimu daroma nuoroda į prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-38/21 santraukos 18–39 punktus.
- 19 Nagrinėjamos bylos skiriasi tik tuo, kad trečiojo klausimo c ir d punktuose bei ketvirtojo klausimo c ir d punktuose klausiama, ar šiuose klausimuose minimos sąlygos ir kliūtys galioja ir jau pasibaigusių sutarčių atveju. Taigi šis aspektas pirmiausia susijęs su ketvirta byla, kurioje paskola jau buvo gražinta. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas laikosi nuomonės, kad vartotojas dėl nepakankamos informacijos apie teisę atsisakyti sutarties ja negalėjo veiksmingai pasinaudoti nei sutarties galiojimo laikotarpiu, nei jam pasibaigus, todėl nėra pagrindo daryti prielaidą, kad pasibaigus sutarčiai vartotojas neteko savo teisės atsisakyti sutarties arba kad naudojimasis ja yra piktnaudžiavimas.
- 20 BGH jurisprudencijoje tokiu atveju daroma teisės netekimo arba piktnaudžiavimo ja prielaida. Tačiau kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas klausia, ar tai suderinama su Sąjungos teise, Teisingumo Teismui pateikiami atitinkami klausimai.
- 21 Dėl penktojo klausimo a ir b punktų: paaiškinimai dėl šių klausimų atitinka paaiškinimus, susijusius su prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-47/21 penktuoju klausimu (žr. atitinkamo prašymo priimti prejudicinį sprendimą santraukos 34–41 punktus).
- 22 Dėl šių keturių bylų prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad penktojo klausimo a ir b punktai yra svarbūs sprendimui priimti tik pirmoje, antroje ir trečioje bylose. Jeigu pagal nacionalinę teisę, remiantis BGB 358 straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu, 357 straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu, reikėtų preziumuoti išankstinę ieškovų prievolę gražinti transporto priemonę ir todėl ieškinys dėl mokėjimų gražinimo, prieš tai transporto priemonės negražinus, būtų pagrįstas tik tuo atveju, jeigu atitinkamas kreditorius vėlavo patvirtinti priėmimą, ieškinius nagrinėjamosiose bylose reikėtų atmesti kaip šiuo metu nepagrįstus, nes ieškovai šiais atvejais nei atidavė savo transporto priemonę atitinkamam atsakovui, nei įrodė, kad jam ją išsiuntė. Jie taip pat neteigė, kad atsakovas vėluoja patvirtinti priėmimą.
- 23 Ketvirtoje byloje gražinimas pagal BGB 348 straipsnį turi būti vykdomas pagal principą „vienas už vieną“ mainais į banko įvykdytiną prievolę. Tai reiškia, kad šioje byloje ieškinys pagal nacionalinę teisę, remiantis BGB 273 straipsnio

1 dalimi ir 274 straipsnio 1 dalimi, yra įmanomas neįrodinėjant, kad atsakovas vėluoja patvirtinti priėmimą.

- 24 Dėl šeštojo klausimo: paaiškinimai dėl šio klausimo atitinka paaiškinimus, susijusius su prašymo priimti prejudicinį sprendimą atitinkamu klausimu (byloje C-336/20 – ketvirtasis klausimas, byloje C-47/21 – šeštasis klausimas). Šiuo klausimu daroma nuoroda į prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-336/20 santraukos 30–33 punktus.

DARBINIS VERTINIMAS